

רעפ 63046-09-24 - אמיל מאיר נ' מועצה מקומית גן יבנה

בבית המשפט העליון

רע"פ 63046-09-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: אמיל מאיר
נגד

המשיבה: מועצה מקומית גן יבנה
בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת כ' בן אליעזר) בעפמ"ק 23259-08-24 מיום 21.08.2024
בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת כ' בן אליעזר) בעפמ"ק 23259-08-24 מיום 21.08.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש, מבלי לקיים דיון, על החלטת בית משפט השלום ברחובות (כבוד השופט העמית ש' שטיין) בהמ"ש 53855-07-24 מיום 01.08.2024.

2. לאחר עיון, מצאתי כי הבקשה שלפניי - להידחות. כפי שצוין בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, אין חולק כי בשלהי חודש נובמבר 2022 נרשם דו"ח מכוח סעיף 10(ג) לחוק העזר העירוני לגן יבנה (שמירת הסדר והניקיון), התשנ"ג - 1993, לפיו כלב שבבעלותו של המבקש עשה צרכיו במקום ציבורי וגלליו לא נאספו; כי הודעת הקנס הונחה בתיבת הדואר של משפחת המבקש ביום בסמוך לאחר מכן, בראשית חודש דצמבר; וכי הודעת הקנס הומצאה למבקש גם בדואר רשום.

3. המבקש העלה שלוש טענות מרכזיות בפני בית המשפט המחוזי - כי הודעת הקנס לא נשלחה; כי היא ממילא לא התקבלה; וכי העבירה התיישנה בהתאם להוראות סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

הטענה הראשונה נדחתה, על הסף, מכיוון שלא הועלתה בפני הערכאה הדיונית; ולגופה, בבחינת למעלה מן הצורך, נוכח מסמכים שצירפה המשיבה המעידים אחרת. הטענה השנייה נדחתה נוכח חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974. זאת, משנמצא כי בנסיבות העניין, המבקש לא טען, וממילא אין בתיק כל הוכחה, כי הוא לא קיבל את ההודעה "מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל[ה]". אשר לטענת ההתיישנות, זו נדחתה נוכח הוראות סעיף 225א האמור, משהודעת תשלום הקנס הומצאה בתוך פרק הזמן הקבוע בחוק, ולפיכך אין ממש בטענתו כי העבירה התיישנה נוכח חלוף הזמן עד שניתנה תשובה על בקשתו לביטול הדו"ח. בסופו של דבר הוטעם כי "[המבקש] כלל לא טען כי התקיימו סיבות שלא תלויות בו ושמנעו ממנו להגיש את הבקשה [להארכת מועד להישפט מכוח סעיפים 229 ו-230 לחסד"פ - ח' כ'] במועד, וכל שכן שלא הוכיח כי הגיש את הבקשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. אף לא פורטו כל טעמים מיוחדים שהצדיקו את הארכת המועד המבוקשת". עוד בבחינת למעלה מן הצורך הודגש, כי בנסיבות העניין לא נגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מדחיית בקשתו, בשים לב לתשתית הראייתית שהניחה המשיבה.

4. בבקשה שלפניי מלין המבקש, שאינו מיוצג, על ה"טעויות שהביאו לדחיית הערעור" - רובן ככולן, טענות ערעוריות ועובדתיות, שאינן מצדיקות היעדרות לבקשה (ראו למשל: רע"פ 3971/24 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 סיפא וההפניות שם (02.06.2024)). שהרי, כידוע, ההלכה הפסוקה היא כי רשות לערער ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 643/24 חודוס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.01.2024)). הבקשה שלפניי לא באה בקהל אותם מקרים חריגים; אף לא נטען כי זה המקרה.

5. בנתון לאמור הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ד (26 ספטמבר 2024).

ח
א
ל
ד
כ
ב
ו
ב
ש
ו
פ
ט

